

GEORGI BELEV

Öreg fa

*Ágaimon az esztendők sorra elvirágzanak —
beleúntam abba is, hogy bánkódjam miattuk.
Homlokomat nekivetem az egyik felhőnek —
tartjuk egymást,
amíg meg nem únja.
Milyen fürgék ezek a felhők...
Alig tudok leszokni az emlékezésről,
pedig én valaha úgy álltam rajtuk bosszút,
hogy egymás után elfeledtem őket...
Meg se merem kérdezni magamtól,
leszokott-e rólam már az élet.*

SZOKOLAY ZOLTÁN fordítása

GEORGI BELEV 1945-ben született Kjusztendilben. Szófiában gépészmérnöki diplomát szerzett. Tervezőmérnökként és újságíróként dolgozott. Jelenleg a *Literaturen front* szerkesztője. Köteteinek címe: *Megfejtett felírat* (1976), *Mérsékelt felhőzet* (1979).

KIRIL KADIJSZKI

Életkortyok

*A felhők fehér leple megreped,
s a kétség holt nyíla célozza szívemet.*

*Már nem is nyíl: folyó, mely jégtáblákat sodor,
s vizén a nap lelőtt vadlúdként haldokol.*

*Állok a dombon. Élek. És tavasz van.
Félelmet, kínzó eszmét messze hagytam.*

*Kezem puskát szorít. Csövét a túlvilágra szegzem.
Akármí áll elém, kivívom győzedelmem.*

*Jegenye — zöld szökőkút — csobog az alkonyatban,
s a nap, mint egy hatalmas labda, csúcsára pattan.*

*Aztán valaki belelő. S tüstént az éjbe
elrohan — nehogy önnön árnya utolérje.*

*S szívem remegve bújna már az alkonyatba —
mert készül valaki, hogy késhegyére kapja.*